

Nään tyhjät kehdot seimen
vain vanhat seinät yksin

On tumma taivaan huntu
kuin varjo kylmän soinnun

Tuskainen sairas murhe
soi sielun viime laulu

Saan kutsun kuolon juhlan
maa nielee turhan toivon
kaikkein syvimpään
kaikkein syvimpään

Manalaan!
Manalaan joukolla kuolemaan!

Liekkeihin nousee kauhu
sen peittää raivon nurmi

Kun pääni painuu raskas
niin kasvan sisään kiven
kaikkein syvimpään
kaikkein syvimpään